

UVOD

Tema koju sam izabrala za seminarski rad je „Ugovor iz Nice“.

Ugovor iz Nice rezultat je međuvladine konferencije koja je započela u veljači 2000. godine, a završila u prosincu iste godine. Na toj se konferenciji raspravljalo o sastavu i djelovanju institucija Unije nakon idućih valova proširenja.

Ugovor iz Nice je usuglašen na sastanku Evropskog vijeća održanim u Nici početkom prosinca 2000., potpisan je 26. veljače 2001., a stupio na snagu 1. veljače 2003. Ugovor sadrži izmjene:

Ugovora o Evropskoj uniji, (Ugovora iz Maastrichta), kojim je utemeljena Evropska unija,

Rimskih ugovora, kojima su utemeljene Evropska ekonomska zajednica i Evropska zajednica za atomsku energiju.

On se većinom bavio reformom ustanova kako bi Unija mogla funkcionirati učinkovito nakon svojega proširenja na 25 država članica.

Ugovor iz Nice, bivši Ugovor o Evropskoj uniji i Ugovor o Evropskoj uniji spojeni su u jednu konsolidiranu verziju.

U narednom tekstu, nadam se, da ću Vam približiti, te Vas uspjeli upoznati s ovom temom.

2. NAJVAŽNIJE ODREDBE UGOVORA

Jedan Ugovor iz Nice sadrži i sedam aneksa koji se odnose na:

Protokol o proširenju EU;

Deklaraciju o proširenju EU;

Deklaracije o kvalificiranoj većini i blokirajućoj manjini u kontekstu proširenja;

Deklaraciju o mjestu održavanja EV;

Deklaraciju o budućnosti Unije;

Protokol o statutu Evropskog suda;

Izmjene Protokola o privilegijima i imunitetima;

Nacrt Protokola o financijskim posljedicama isteka Ugovora o osnivanju Evropske zajednice za ugljen i čelik te uspostavi i vođenju istraživačkog fonda za ugljen i čelik.

Najvažnije odredbe Ugovora iz Nice odnose se na sastav institucija, način odlučivanja u Vijeću (neka pitanja iz područja za koje je ranije bilo predviđeno jednoglasno odlučivanje sada zahtijevaju donošenje odluke kvalificiranom većinom), uspostavu Eurojusta – tijela za borbu protiv kriminala, razvoj pojačane suradnje koja mora uključivati najmanje osam država, te biti otvorena svim državama članicama.

Pojačana suradnja ne smije stvarati prepreke ili diskriminaciju u trgovini među članicama ili ugroziti konkurenciju.

2.1. GLAVNI CILJ UGOVORA

Glavni je cilj ovog ugovora bilo pronaći novo institucionalno uređenje kako bi Evropska unija spremno dočekala proširenje na deset novih članica, a to se ponajviše odnosi na:

novu raspodjelu broja predstavnika država članica u institucijama i organima Zajednice (Evropski parlament, Evropska komisija, Ekonomsko i socijalno vijeće i Odbor regija);

povećanje ovlasti predsjednika komisije. Ugovor mu dodjeljuje odgovornost rukovođenja komisijom, omogućuje mu da donosi odluke o unutarnjoj strukturi, o nominiranju potpredsjednika i da odluči o mogućim ostavkama pojedinog člana komisije;

uvedena je procedura prethodne obavijesti koja se primjenjuje u slučaju da su utvrđena kršenja temeljnih prava u nekoj državi članici. U tom slučaju Vijeće konzultira državu članicu i samo nakon što joj je prenio određenu preporuku, može, ako je potrebno, donijeti i druge odluke;

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com